

UNDERSØKELSE AV JOHANNES O. RINGSTADS SKJERP "JÆRVILOTTA"
I LILANDFJELL, NORDREISA.

Forekomsten er beliggende ca. 600 moh. på et mindre platå på sørsiden av Reisadalen. Fra gården Liland er avstanden til forekomsten omlag 2 km i bratt terreng.

Hovedbergarten i området er en gråvakkeskifer, meget lik Ankerlia-skifer i Birtavarre. Over denne følger en glimmer-skiferavdeling. Kontakten mellom bergartene er tektonisk. Malmsonene forekommer i gråvakkeskifer og er alltid omgitt av en metertykk randsone bestående av granat/klorit-fels.

To malmførende drag har utgående i n/s-retningen, utholdende over en strekning på 250 - 300 m. Disse ligger i stratigrafisk høydeforskjell omlag 10 m fra hverandre. Selve malmen synes utelukkende å foreligge som rikmalm-linser med draging parallelt til lineasjonen på skiferflaten. Noe impregnasjonsmalm av betydning er ikke funnet.

Malmdragene skråer svakt nedover mot dalen i nordlig retning, mens de enkelte malmlinser og bergarten generelt faller fra 15 - 30° mot nv.

Ialt er ca. 6 malmlinser av mindre format avdekket ved sprengning, hvorav 2 i den øvre malmsone. Malmkroppene er hver for seg maksimalt 1 m mektige, avtagende til sidene, med en lengdestrekning ikke over 20 m.

Malmens hovedmineraler er magnetkis og kobberkis. Ellers opptrer blyglans, magnetit (og svovelkis i mindre mengder). Blyglans ble funnet i relativt høy konsentrasjon ved røsk 5 (se vedlagte kart).

Forekomstene ble prøvetatt med 4 prøver fra henholdsvis røskene 1, 3, 4 og 5.

Området egner seg godt til, og er lett tilgjengelig for videre undersøkelser. Det vil være å anbefale at forekomstene i første omgang blir undersøkt geofysisk med induksjons- eller selvpotensialmålinger, og at det gjøres en avtale med Ringstad om dette. Forøvrig er det ikke usannsynlig at man ved bedre og mer omfattende røsking vil finne en fortsettelse av malmsonene, spesielt i nordlig retning.

Skisse over "Jærvilotta"-forekomsten.

